ЛИСТА ПИТАЊА ЗА ТЕСТИРАЊЕ

ОПШТИХ ФУНКЦИОНАЛНИХ КОМПЕТЕНЦИЈА ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА:

ОБЛАСТ ОРГАНИЗАЦИЈЕ И РАДА ДРЖАВНИХ ОРГАНА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

Београд

I

(Историјски, правни, политички, културни и економски контекст у Републици Србији)

1. Најважнији српски средњовековни правни споменик, проглашен 1349.године и допуњен 1354.године је:
   а)Законоправило Светог Саве
   б)Синтагма Матије Властара
   в)Номоканон
   д)Душанов законик

2. Сретење – дан државности Републике Србије слави се 15. и 16. фебруара као дан сећања на:
   а)дан дизања Другог српског устанка у Такову (1815)
   б)дан дизања Првог српског устанка у Орашцу (1804) и дан доношења првог устава
   Кнежевине Србије – Сретењског устава у Крагујевцу (1835)
   в)дан доношења Сретењског устава у Крагујевцу (1835)

3. Кнежевина Србија је добила признање државне независности 1878.године на:
   а)Берлинском конгресу
   б)Бечком конгресу
   в)Париском конгресу

4. По распаду државе СФРЈ, Србија и Црна Гора су 1992.године основале савезну државу која је добила званични назив:
   а)Државна заједница Србије и Црне Горе
   б)Савезна Република Југославија
   в)Југославија

5. Државна заједница Србије и Црне Горе постојала је у периоду:
   а)од 2003. до 2006.године
   б)од 1992. до 2003.године
   в)од 1992. до 2006.године

6. Важећи Устав Републике Србије донет је:
   а)1990.године
   б)2006.године
   в)2010.године

7. После Устава, највиши правни акти су:
   а)закони
   б)потврђени међународни уговори
   в)уредбе Владе

8. Законе доноси:
   а)Народна скупштина
   б)Влада
   в)председник Републике

9. Пре ступања на снагу, закони се морају објавити:
   а)на сајту Народне скупштине
   б)у "Службеном гласнику Републике Србије"
   в)у јавним средствима обавештавања

10. Ако су одредбе два закона истог степена општости у сукобу (уређују исто питање на различит начин), при чему је један од њих донет 2015.године а други 2018.године, примениће се:
    а)старији закон јер је раније донет
    б)новији закон
    в)о томе ће морати да одлучи Народна скупштина

11. Када постоје општији закон (lex generalis) и посебан закон (lex specialis) у истој области (на пример, закон који уређује општини управни поступак и закон који уређује поступак у одређеној врсти управних ствари, нпр. Царински поступак), најпре ће се применити:
    а)општији закон јер је ситемског карактера
    б)посебан закон
    в)ниједан

12. О несагласности закона са Уставом, као и подзаконских аката са законом, одлучује:
    а)Народна скупштина
    б)Врховни и сваки други суд пред којим се то питање постави
    в)Уставни суд

13. Подзаконски и други општи акти у Републици Србији морају бити у сагласности са:
    а)Уставом,
    б)Уставом, законом, потврђеним међународних уговором и општеприхваћеним начелима међународног права
    в)Другим уредбама

14. У Републици Србији је у службеној употреби:
    а)српски језик и ћирилично писмо
    б)српски језик и ћирилично писмо, а латинично писмо у складу са законом
    в)српски језик и ћирилично писмо, као и језици и писма националних мањина у складу са
    законом

15. Владавина права најпре значи:
    а)првенство права у односу на политику
    б)повиновање свих органа власти праву
    в)обавезу органа управе да се потчињавају законодавцу и Влади

16. Референдум и народна иницијатива као облици непосредног учешћа грађана у вршењу власти могући су:
    а)само на државном нивоу
    б)на државном, покрајинском и локалном нивоу
    в)само на локалном (општинском и градском нивоу)

17. Пословна способност (способност самосталног одлучивања о својим правима и обавезама) стиче се пунолетством. Лица која су пунолетна могу у поступку пред органима управе да самостално преузимају процесне радње, изузев када им је пословна способност одузета или ограничена:
а)одлуком надлежног суда
б)одлуком надлежног центра за социјални рад
в)одлуком надлежног општинског органа управе

18. Најнижи суд опште надлежности у Републици Србији јесте:
а)основни суд
б)општински суд
в)прекршајни суд

19. Најважнији европски документ о људским правима јесте:
а)Декларација о људским правима
б)Европска конвенција за заштиту људских права и основних слобода
в)Европска социјална повеља

20. Грађанин Републике Србије може се обратити Европском суду за људска права ради заштите свог права пошто:
а)искористи сва правна средства за заштиту пред домаћим судовима
б)искористи сва правна средства за заштиту пред домаћим органима, укључујући и уставну жалбу пред Уставним судом

21. Два кључна системска закона о државној управи у Републици Србији су:
а)Закон о локалној самоуправи и Закон о државној управи
б)Закон о државној управи и Закон о државним службеницима
в)Закон о државним службеницинма и Закон о платама државних службеника и намештеника

22. Комунистичка партија Југославије (КПЈ) била је једина дозвољена политичка партија за време постојања социјалистичке Југославије. Такав партијски систем назива се:
а)систем са доминантном партијом
б)једнопартијски систем
в)самоуправни систем

23. Чланови политичких странака не могу бити:
а)судије, јавни тужиоци, судије Уставног суда, Заштитник грађана, припадници полиције и војске, као и друга лица за која то одреди закон
б)судије и јавни тужиоци
в)сви носиоци јавних функција

24. Рад политичке странке, синдикалне организације или удружења грађана, може својом одлуком забранити:
а)Уставни суд
б)Влада
в)Народна скупштина

25. Систем организације власти у Републици Србији (одређује се према односима између носилаца законодавне и извршне власти) припада типу:
а)полупредседничког система
б)парламентарног система
в)председничког система

26. Републику Србију представља у земљи и иностранству:
а)председник Владе
б)председник Републике
в)председник Владе и председник Републике

27. Осим када се ради о питању које не може бити предмет референдума, Народна скупштина је дужна да распише референдум о питању из своје надлежности на затев:
а)већине свих народних посланика или најмање 100.000 бирача
б)председника Народне скупштине
в)председника Републике

28 . Спољну и унутрашњу политику Републике Србије утврђује и води:
а)Влада
б)Народна скупштина
в)председник Републике

29. Творац је првог српског речника, објављеног 1818.године у Бечу је:
а)Вук Караџић
б)Доситеј Обрадовић

30. Добитник Нобелове награде за књижевност Иво Андрић написао је, поред других, и следећа дела:
а)"Госпођица" и "Јелена,жена које нема"
б)"Тврђава" и "Дјевојка црвене косе"
в)"Башта сљезове боје" и "Приче о Нику"

31. Стеван Мокрањац, један од најпознатијих српских композотора, компоновао је:
а) Марш на Дрину
б)Руковети
в)Малу ноћну музику

32. Надежда Петровић била је једна од првих Српкиња која се бавила:
а)медицином
б)филизофијом
в)сликарством

33. Бен Акиба је псеудоним једног од наведених писаца, и то:
а)Бранислава Нушића
б)Бранка Ћопића
в)Лазе Костића

34. Српски физичар и хемичар, оснивач Института за нуклеарне науке"Винча" и касније председник САНУ, био је пред Други светски рат, заједно са француском

научницом Иреном Жолио-Кири, предложен за Нобелову награду (нису је добили). Његово име је:
а) Михаило Петровић
б)Павле Савић
в)Милутин Миланковић

35. Српски и амерички научник (1858-1935), проналазач и професор на Универзитету Колумбија,добио Пулицерову награду за аутобиографско дело “From immigrant to inventor”. Његово име је:
а)Никола Тесла
б)Милутин Миланковић
в)Михајло Пупин

36. Зграда Народног позоришта у Београду изграђена је 1869.године на основу одлуке коју је донео:
а)кнез Милош Обреновић
б)кнез Милан Обреновић
в)кнез Михаило Обреновић

37. Најстарија српска књижевна, културна и научна институција Матица српска налази се у:
а) Новом Саду
б)Сремским Карловцима
в)Београду

38. Монетарну политику и политику курса динара води:
а)Влада
б)Народна банка Србије
в)свака пословна банка

39. На природним богатствима и добрима од општег интереса странци могу стећи:
а)право концесије
б)право својине
в)право коришћења и располагања

40. Највиши државни органи ревизије јавних средстава у Републици Србији је:
а)Народна банка Србије
б)Државна ревизорска институција
в)Народна скупштина

41. Поступак јавних набавки дужни су да спроводе:
а)сви државни органи
б)сви корисници јавних средстава
в)сви органи власти

42. У поступку експропријације остварује се:
а)продаја непокретности у јавној својини
б)продаја непокретности у приватној својини
в)принудно претварање приватне у јавну својину, уз правичну накнаду

II
(Послови и организација државне управе)

43. Када два или више органа државне управе сматрају да су надлежни за исти конкретан посао (на пример, за издавање неке дозволе) или да ни један од њих није надлежан, постојаће сукоб надлежности. Тај сукоб решава:
а)Влада
б)Уставни суд
в)руководилац вишег органа државне управе

44. Ради извршавања закона органи државне управе могу, када су законом изричито овлашћени,да доносе прописе за извршење закона, и то:
а)правилнике и упутства
б)правилнике
в)правилнике, наредбе и упутства

45. Прописи за извршавање закона које доносе органи државне управе потпадају под контролу уставности и законитости, коју врши:
а)Уставни суд
б)Влада
в)највиши суд у Републици Србији

46. У извршавању закона,других прописа и општих аката органи државне управе решавају у управним стварима тако што доносе појединачне правне акте којима одлучују о правима, обавезама и правним интересима странака.Општи назив за те акте је управни акт или:
а)одлуке
б)решења
в)сагласности

47. Органи државне управе решавају у управним стварима по правилима:
а)општег и посебног управног поступка
б)грађанског поступка
в)судског поступка

48. Против првостепеног решења органа државне управе или другог органа управе странака може изјавити жалбу(осим када је жалба изричито искључена), а о жалби ће тада решавати:
а)надлежни суд
б)другостепени управни орган
в)орган који је донео првостепено решење

49. Странка која није задовољна решењем донетим по њеној жалби може:
а)поднети уставну жалбу Уставном суду
б)поднети нову жалбу другостепеном суду управе
в)поднети тужбу Управном суду

50. Када орган управе не донесе никакво решење у законском року или о њему не обавести странку, а поступак је покренут захтевом странке, та ситуација се назива:
а)"ћутање управе"
б)"пропуштање рока"
б)"немар управе"

51. Евиденције о личним стањима грађана и друге збирке података прописане законом које води органи управе и други овлашћени субјекти називају се:
а) матичне књиге
б) јавне евиденције
в) збирке личних података

52. Примери јавних исправа су:
а) тестамент, уговор,пословне књиге
б) уверење о приходима по члану домаћинства,лекарско уверење
в) уверење о неосуђиваности, уверење да се не води истрага

53. Јавне службе могу да оснивају:
а) само органи Републике Србије
б) Република Србија, аутономне покрајне и јединице локалне самоуправе
в) Република Србија,аутономне покрајине,општине, градови и град Београд

54. Одређени послови државне управе могу се поверити покрајни, општини и граду, јавним агенцијама, регулаторним телима, предузећима, установама, организација и појединцима. За све те субјекте Устав и законодавство користи појам:
а) вршиоци поверених послова
б) имаоци јавних овлашћења
в) недржавни субјекти који врше поверене послове

55. Поверавање појединих послова државне управе врши се:
а) уредбом Владе
б) одлуком надлежног министра
в) законом

56. Послови инспекцијског назора могу се поверити:
а) имаоцима јавних овлашћења
б) органима покрајине, општине, града и града Београда
в) регулаторним телима

57. Примена електронских средстава у обављању послова органа државне управе означава се скраћеницом:
а) е- управа
б) информатичка управа
в) е-влада

58. Једна од дужности органа државне управе је обавештавање јавности о свом раду. Обавештавање се врши:

а) преко веб-презентације органа државне управе
б) подношењем извештаја о раду Народној скупштини
в) преко средстава јавног информисања, путем Информатора о раду и на други прикладан начин.

59. Органи државне управе се оснивају (и укидају):
а) законом
б) одлуком Владе
в) уредбом Владе

60. Министарства и већина других органа државне управе се оснивају:
а) Законом о државној управи
б) Законом о министарствима
в) уредбом Владе

61. Министре именује и разрешава:
а) Влада
б) председник Владе
в) Народна скупштина

62. Руководиоце органа управе у саставу министарства и посебних организација поставља и разрешава:
а) Влада (уз одређене изузетке)
б) Народна скупштина
в) министар

63. У случају одсутности или спречености министра, замењује га:
а) државни секретар, а кад их има више онај државни секретар ког овласти министар
б) секретар министарства
в) заменик министра

64. Једног или више државних секретара у министарству поставља и разрешава:
а) министар
б) Влада на предлог министра
в) Влада на предлог председника Владе

65. Помоћник министра руководи сектором као заокруженом облашћу рада, а секретар министарства помаже министру у управљању кадровским, финансијским, информатичким и сличним питањима и др. Поставља их Влада на пет година, на предлог министра. Помоћник министра и секретар министарства су:
а) функционери
б) државни службеници на положају
в) државни службеници

66. Органи државне управе имају/немају статус правног лица:
а) имају сви
б) немају
в) **имају по изузетку, тј. кад је то одређено законом**

67. За заштиту имовинских права и интереса Републике Србије и, с тим у вези, за заступање органа државне управе надлежно је:
а) Државно правобранилаштво
б) Републичко јавно тужилаштво
в) министарство надлежно за послове финансија

68. Начела за унутрашње уређење и систематизацију радних места у органима државне управе прописује:
а) Народна скупштина
б) Влада уредбом
в) министарство надлежно за државну управу

69. Систематизацијом се утврђује:
а) број радних места и извршилаца, описи послова радних места и посебни услови за обављање послова
б) распоред послова и задатака на унутрашње организационе јединице и извршиоце
в) систем обављања послова и задатака

70. Месна канцеларија је:
а) орган месне заједнице
б) подручни орган општинске или градске управе
в) орган сеоске самоуправе

71. Локални омбудсман контролише рад општинске и градске управе и штити права грађана од повреда нанесених радом локалних органа и служби, а његово оснивање је :
а) обавезно
б) факултативно

III
(Начела рада државне управе)

72. Према уставном начелу поделе власти, уређење власти почива на подели власти на законодавну, извршну и судску, па би органи државне управе:
а) чинили посебну, четврту власт (управна власт)
б) чинили део извршне власти, чији је носилац Влада
в) чинили органе који не представљају органе власти

73. Као део извршне власти и за свој рад одговорни Влади, која усмерава и усклађује њихов рад и врши према њима друга овлашћења, органи државне управе су:
а) самостални у вршењу својих послова
б) немају самосталност у вршењу својих послова
в) делимично су самостални

74. Законитост коначних појединачних аката којима се одлучује о праву, обавези или на закону заснованом интересу подлеже преиспитивању пред:
а) Уставним судом
б) судом опште надлежности
в) судом у управном спору, осим када је законом предвиђена другачија судска заштита

75. У односу на државне службенике, начело законитости (члан 5. Закона о државним службеницима) значи:
а) дужност поступања у складу са Уставом, законом и другим прописом, као и правилима струке
б) дужност поступања у складу са Уставом и законом
в) дужност понашања у складу са Уставом, законом и другим прописом

76. Појединчни правни акти (управни акти) и радње управних органа могу бити незаконити:
а) само у погледу њихове садржине
б) у погледу њихове садржине и облика (форме)
в) у погледу њихове садржине, облика и поступка у коме су донети, односно у коме су радње предузете

77. У појединим управним стварима органи могу бити законом овлашћени да одлучују по слободној оцени. Тада су дужни да:
а) одлуче у границама законом датог овлашћења и сагласно циљу због кога је овлашћење дато
б) одлуче онако како налазе да је целисходно
в) одлуче сагласно утврђеној политици Владе

78. Устав јемчи равноправност полова, а за пружање заштите у случајевима полне дискриминације, на пример, у области запошљавања или на раду, надлежан је:
а) суд
б) Повереник за заштиту од дискриминације
в) Повереник за заштиту равноправности

79. При вршењу законских овлашћења којима се ограничавају поједина људска права, органи државне управе су дужни да поштују начело сразмерности (члан 20. Устава), а ово начело обавезује органе државне управе да:
а) примењују мере ограничења права строго по закону
б) обим ограничења права буде што мањи, односно само онај који је неопходан да се задовољи уставна сврха ограничења права по мерилима демократског друштва
в) примењују мере ограничења права док странка не пристане да испуни своје обавезе

80. Закон о државној управи такође обавезује органе државне управе да при решавању у управном поступку и предузимања управних радњи поштују начело сразмерности, и то тако што су дужни да:
а) користе она средства која су за странку најповољнија ако се и њима постижу сврха и циљ закона
б) користе она средства којима се најефикасније постижу сврха и циљ закона

в) користе она средства којима се задаци најбрже извршавају да би ограничења права трајало што краће времена

81. Дужност непристрасног поступања органа државне управе и државних службеника израз је уставних начела о:
а) једнакости свих људи и забрани дискриминације
б) забрани сукоба интереса и забрани повлашћивања странака
в) једнаком положају припадника српског народа и свих грађана који живе у Србији

82. Акт дискриминације у поступању органа државне управе и државних службеника може се починити неједнаким третманом лица:
а) само по основима које изричито наводи Устав (члан 21. став 3)
б) по било ком основу

83. У односу на државне службенике, начело политике неутралности им забрањује
а) да буду чланови политичких странака
б) да на раду изражавају и заступају своја политичка уверења
в) да имају своја политичка уверења

84. Ради заштите права странака, Закон о општем управном поступку садржи и начело према коме је управни орган дужан да омогући странкама да што лакше заштите и остваре своја права и правне интересе. Међутим, то не може бити на штету:
а) права и правних интереса трећих лица
б) јавног интереса
в) права и правних интереса трећих лица, ни јавног интереса

85. Ако странка не зна језик поступка мора јој се дозволити да користи свој језик у поступку (члан 199 Устава) а орган државне управе ће:
а) обезбедити преводиоца о свом трошку
б) обезбедити преводиоца о трошку странке
в) наложити странки да обезбеди преводиоца

86. Према начелу слободне оцене доказа, овлашћено службено лице које води поступак:
а) по свом уверењу одлучује које чињенице узима као доказане
б) слободно оцењује да ли су јавне исправе ваљани докази
в) слободно оцењује шта је истина а шта није

87. Начело о правноснажности управног акта (решења) значи да је то:
а) решење против кога се не може изјавити жалба
б) решење против ког асе не може изјавити приговор
в) решење против кога се не може изјавити жалба, нити покренути управни спор

88. Органи државне управе могу да прикупљају, држе, обрађују и користе податке о личности само:
а) када су им они потребни за обављање послова из њиховог делокруга
б) када су на то овлашћени законом
в) када им странке дају податке

89. Према начелу јавности рада органа државне управе (члан 11.Закона о државној управи), ти органи су дужни да:
а) јавности омогуће увид у свој рад, према закону којим се уређује слободан приступ информација од јавног значаја
б) јавности периодично дају информације о свом раду
в) поднесу извештај о свом раду

90. Сагласно начелу јавности рада органа државне управе и информације о раду службеника доступне су јавности, у складу са законом којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја:
а) тачно
б) нетачно

91. Начело о једнакој доступности радних места утврђује да су при запошљавању у државни орган кандидатима под једнаким условима доступна сва радна места, а да избор кандидата зависи од:
а) утиска који оставе на интервјуу
б) радне биографије
в) провере компетенција

92. Као једно од права припадника националних мањина, Устав обавезује органе државне управе (члан 77) да при запошљавању:
а) воде рачуна о одговарајућој заступљености припадника националних мањина
б) воде рачуна о томе да међу службеницима има и оних који знају језике националних мањина
в) оглашавају конкурсе на језицима националних мањина

93. Начело о напредовању државних службеника утврђује да напредовање зависи од:
а) резултата радне успешности и потреба државног органа
б) стручности и резултата рада
в) потреба државног органа

94. У погледу стручног усавршавања, државни службеник има:
а) дужност да се стручно усавршава
б) право да се стручно усавршава
в) право и дужност да се стручно усавршава

IV
(Права и дужности државних службеника)

95. Државни службеници су сви који раде у државним органима, осим:
а) намештеника
б) функционера и намештеника
в) службеника који су запослени на одређено време

96. Намештеник је лице чије се радно место у државном органу састоји од:
а) пратећих помоћно-техничких послова
б) рачуноводствених и административних послова
в) секретарских послова

97. У органима државне управе функционери су:
а) руководиоци органа државне управе
б) министри и државни секретари
в) министри и директори посебних организација

98. Државни службеници у органима државне управе су:
а) лица која обављају послове из делокруга органа
б) лица која обављају послове из делокруга органа и одређене с њима повезане послове
в) лица која нису функционери

99. Послодавац државних службеника и намештеника је Република Србија, а у њено име права и дружности послодавца (укључујући и право одлучивања о правима и дужностимка државних службеника) врши:
а) Влада
б) руководилац државног органа
в) јединица за управљање људским ресурсима

100. У службеничком систему разликују се две категорије државних службеника, и то:
а) државни службеници на положају и државни службеници на извршилачким радним местима
б) државни службеници и намештеници
в) државни службеници са завршеним факултетом и остали

101. Радна места државних службеника на извршилачким местима разврставају се по звањима. За оне са завршеним основним академским студијама у обиму однајмање 240 ЕСПБ бодова, мастер академским студијама, специјалистичким академским студијама, специјалистичким струковним студијама, односно на основним студијама у трајању од најмање четири године или специјалистичким студијама на факултету звања су:
а) сарадник, виши саветник и самостални саветник
б) млађи саветник, саветник, самостални саветник и виши саветник
в) млађи референт, саветник и виши саветник

102. Звања државних службеника са завршеним основним академским студијама уобиму од 180 ЕСПБ бодова, основним струковним студијама, односно на студијама у трајању до три године су:
а) референт и виши референт
б) саветник и референт
в) млађи сарадник и сарадник

103. Звања државних службеника са средњом школском спремом су:
а) млађи референт и референт
б) млађи референт, референт и виши референт
в) сарадник и виши сарадник

104. У погледу услова за постављање на положај за државне службенике захтевају се:
а) завршене основне академске студијаме у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, мастер академске струдијама, специјалистиче академске струдије, специјалистичке струковне студијама, односно на основним студијама у трајању од најмање четири године или специјалистичким студијама на факултету и најмање 9 година радног искуства у струци
б) завршене основне академске струдијаме у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, мастер академске студијаме, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студијаме, односно на основним студијама у трајању од најмање четири године или специјалистичким студијама на факултету и најмање 5 година радног искуства у струци
в) завршене основне академске студијаме у обиму од 180 ЕСПБ бодова, основним струковним студијама, односно на студијама у трајању од три године и најмање 9 година радног искуства у струци

105. Као државни службеник не може се запослити лице:
а) које има сметње у говору
б) које је осуђивано
в) коме је престао радни однос у државном органу због теже повреде радне дужности или је осуђивано на казну затвора у трајању дужем од 6 месеци

106. Извршилачка радна места се попуњавају:
а) по спроведеном јавном конкурсу
б) по спроведеном интерном конкурсу
в) премештајем, преузимањем, па интерним и, потом, јавним конкурсом

107. Приправнички стаж у органима државне управе траје:
а) годину дана
б) годину дана за приправнике са завршеним академским студијама другог степена, 9 месеци за приправнике са завршеним академским студијама првог степена и 6 месеци за приправника са средњом школском спремом
в) према потраби, од 6 до 12 месеци

108. Право на примања државног службеника обухвата право на плату, накнаде и друга примања према закону који утврђује плате државних службеника. Плата се одређује:
а) множењем коефицијента одговарајуће платне групе у коју је службеник разврстан са основицом за обрачун и исплату плата
б) сабирањем основне плате за одговарајућу платну групу са додацима на плату, накнадама плате и накнадама трошкова
в) сабирањем основне плате са накнадама плате

109. Недељни одмор траје:
а) 48 часова
б) 48 часова непрекидно
в) најмање 48 часова

110. Право на одморе и одсуства обухвата право на:
а) дневни и годишњи одмор, плаћено и неплаћено одсуство
б) дневни, недељни и годишњи одмор, плаћено и неплаћено одсуство
в) годишњи одмор и плаћено одсуство

111. Годишњи одмор износи:
а) најмање 20 а највише 30 радних дана
б) најмање 18 а највише 35 радних дана
в) најмање 20 а највише 35 радних дана

112. Државни службеници:
а) немају право на штрајк
б) имају право на штрајк
в) имају право на штрајк, уз обавезу обезбеђења минимума процеса рада

113. Државни службеник има право жалбе на решење којим се одлучује о његовим правима и дужностима, и то:
а) на свако такво решење
б) на свако такво решење, осим када је жалба законом изричито искључена
в) само на решење којима се одлучује негативно по службеника

114. О жалби на решење којим се одлучује о правима и дужностима држаних службеника из органа државне управе одлучује:
а) руководилац органа државне управе
б) Жалбена комисија Владе
в) суд

115. Против одлуке Жалбене комисије Владе, као и када она не одлучи о жалби државног службеника на решење којим је одлучено о његовом праву и дужности у року од 30 дана од дана пријема жалбе, државни службеник може да:
а) покрене управни спор
б) поднесе нову жалбу
в) захтева од руководиоца органа државне управе да донесе ново решење

116. Привремени премештај државног службеника на друго одговарајуће радно место
у други државни орган (због повећаног обима посла) траје најдуже:
а) годину дана
б) 6 месеци, уз могућност продужења за највише још толико времена
в) 6 месеци, без могућности продужења

117. Уз послове свог радног места, државни службеник дужан је да, по писменом налогу претпостављеног, ради и послове који нису у опису његовог радног места ако за њих испуњава услове (због повећаног обима посла или замене одсутног

службеника), а најдуже:
а) 6 месеци
б) 3 месеца
в) 30 радних дана

118. Дужност чувања службене или друге тајне одређене законом или другим прописом обавезује државног службеника:
а) док му траје радни однос у државном органу
б) и по престанку радног односа у државном органу
в) годину дана по престанку рада у државном органу

119. Непоштовање радног времена и прописаних правила понашања у државном орагну представља:
а) повреду радних дужности за коју се може изрећи дисциплинска казна
б) повреду угледа органа
в) некажњиву повреду радне дисциплине

120. Државни службеник сме да саопштава информације до којих је дошао у обављању послова:
а) само ако се ради о информацијама у вези са пословима које он обавља
б) само ако се ради о информацијама које не штете угледу органа
в) само ако је овлашћен да саопшти информације

121. Државни службеник је дужан да својим понашањем чува углед органа, а та се обавеза односи на:
а) понашање приликом обављања послова
б) понашање приликом обављања послова и ван посла на јавном месту
в) понашање приликом обављања послова и ван посла на јавном месту и у приватном животу

122. Поред приправника који је примљен на основу јавног конкурса у радни однос, закон познаје и стручно оспособљавање незапослених лица по програму за приправнике на основу уговора, а са тим лицима се закључује:
а) уговор о раду на одређено време
б) уговор о стручном оспособљавању
в) уговор о волонтирању

123. Државни службеник може одговарати кривично, прекршајно, за повреде радних дужности и материјално (за штету). Одговорност за повреде радних дужности је:
а) дисциплинска одговорност
б) прекршајна одговорност
в) службена одговоност

124. Ако у органу није образована дисциплинска комисија, дисциплински поступак против државног службеника на извршилачком радном месту покреће, води и доноси одлуку:
а) непосредним претпостављеним
б) руководилац органа
в) државни службеник на ког руководилац пренесе овлашћење за то

125. Државни службеник има /нема право да се на усменој расправи у дисциплинском поступку брани преко заступника:
а) има
б) нема

126. За теже повреде радних дужности може се, поред других казни, изрећи и казна:
а) престанак радног односа
б) услови престанак радног односа
в) привремени престанак радног односа

127. Ако државни службеник на раду или у вези с радом проузрокује штету трећем лицу својим незаконитим или неправилним радом, за штету ће одговарати:
а) државни службеник
б) Република Србија
в) орган државне управе у коме службеник ради

128. За штету коју трећим лицима проузрокују својим незаконитим или неправилним радом имаоци јавних овлашћења у вршењу поверених послова државне управе одговара:
а) Република Србија
б) ималац јавног овлашћења
в) службеник имаоца јавног овлашћења

129. Државни службеник је одговоран за штету коју на раду или у вези с радом проузрокује државном органу, ако је штету проузроковао:
а) намерно или из крајње непажње
б) после упозорења претпостављеног да може проузроковати штету
в) обичним намером

130. У случају престанка радног односа државном службенику по сили закона по основу протека два месеца од када је постао нераспоређен, за престанак радног односа потребно је:
а) да се донесе решење о престанку радног односа
б) није потребно доносити решење

131. Ако се укине орган државне управе а његов делокруг не преузме други орган, државни службеници који су радили у укинутом органу:
а) постају нераспоређени
б) добијају решење о премештају у други орган
в) добијају решење о престанку радног односа

132. Намештеник заснива радни однос:
а) решењем о пријему у радни однос
б) уговор о раду
в) уговором о повременим и привременим псоловима

133. Када услед промене унутрашњег уређења органа нема радних места на које намештеник може бити премештен или распоређен, намештеник:
а) постаје нераспоређен

б) добија отказ уговора о раду
в) добија решење о престанку радног односа

134. Намештеник има право на плату, накнаде и друга примања према:
а) закону којим се уређују плате у државним органима
б) општим прописима о раду
в) одредбама уговора о раду

V
(Прописи у области борбе против корупције и унапређења интегритета)

135. Ради спречавања сукоба интереса, Закон о државним службеницима забрањује државним службеницима да приме поклон у вези с вршењем својих послова или било какву услугу или другу корист за себе или друга лица. Од забране примања поколна изузети су:
а) сви поклно које дају странке
б) протоколарни и пригодни поклони мање вредности
в) поклони који се добијају без тражења

136. Дефиниција поклона у Закону о Агенцији за борбу против корупције обухвата ствар, право и услугу без одговарајуће накнаде и сваку другу корист за службеника или повезано лице, а у вези је са вршењем послова службеника. Из ове дефиниције је, ради провере Вашег знања, изостављена врста поклона који се може и најчешће добити, а наведена је у дефиницији на првом месту, а то је:
а) новац
б) бесплатна храна и пиће
в) парфеми

137. Повреда дужности, односно правила у вези са забраном примања поклона, других услуга и користи квалификована је у Закону о државним службеницима као:
а) лакша повреда радне дужности
б) тежа повреда радне дужности
в) лакша повреда радне дужности, зависно од тежине

138. Пригодни поклон мање вредности је онај чија појединачна вредност не прелази:
а) 5% просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији
б) 1% просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији
в) 3% просечне месечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији

139. Државни службеник на извршилачком радном месту дужан је да у случају интереса који он или с њиме повезано лице може имати у вези са одлуком органа у чијем доношењу учествује:
а) писмено обавести руководиоца органа (ради изузећа)
б) буде уздржан од могућности сукоба интереса
в) даје предност јавном интересу пред својим приватним интересом

140. На државне службенике на положају примењују се све одредбе Закона о Агенцији за борбу против корупције (пријављивање имовине, спречавање сукоба интереса и др.) које важе за носиоце јавних функција
а) да
б) не

141. Да ли Закон о заштити узбуњивача пружа заштиту државном службенику који указује на кршење прописа о сукобу интереса и спречавању корупције:
а) да
б) не

142. Државни службеник може ван радног времена да ради за другог послодавца (додатни рад), ако тај рад није забрањен законом или другим прописом, не ствара могућност сукоба интереса или не утиче на непристрасност његовог рада. Поред наведених услова, за додатни рад потребна је и :
а) писмена сагласност руководиоца органа
б) дозвола руководиоца органа
в) сагласност Агенције за борбу против корупције

143. О свом додатном научно-истраживачком раду, објављивању ауторских дела и раду у културно-уметничким, хуманитарним, спортским и сличним удружењима, државни службеник:
а) је дужан да обавести руководиоца органа
б) није дужан да обавести руководиоца органа

***144. Државни службеник не сме да оснује привредно друштво, јавну службу, нити да се бави предузетништвом:
а) нетачно
б) тачно

VI
(Односи органа државне управе са Владом, Народном скупштином, председником Републике, другим државним органима и имаоцима јавних овлашћења)

145. Државни службеник не сме бити:
а) директор правног лица
б) директор или заменик директора правног лица
в) директор, заменик или помоћник директора правног лица

146. За рад органа државне управе одговара Народној скупштини:
а) Влада
б) руководилац органа државне управе
в) председник Владе

147. Министри су за свој рад и за стање у области из делокруга министарства одговорни:
а) Народној скупштини
б) Влади
в) председнику Владе, Влади и Народној скупштини

148. Усмеравање и усклађивање рада органа државне управе и надзор над њиховим радом је у надлежности:
а) Владе
б) председника и потпредседника Владе
в) Народне скупштине

149. Влада усмерава органе државне управе (у спровођењу политике и извршавању закона и других прописа), усклађује њихов рад и министарствима и посебним организацијама одређује рокове за доношење прописа (ако ти рокови нису одређени законом или општим актом Владе). Све то Влада чини актима који се називају:
а) закључци
б) уредбе
в) одлуке

150. Председник Републике, пошто саслуша мишљење представника изабраних изборних листа, предлаже Народној скупштини:
а) кандидата за председника Владе
б) кандидата за председника и чланове Владе

151. Односи органа државне управе са судовима почивају на обавези првих да поштују независност суда, као и на јасној подели надлежности, изведеној сагласно начелу поделе власти. Ипак, постоји судска контрола законитости кончаних управних аката и, с тим у вези, право суда да:
а) поништи управни акт
б) поништи управни акт, реши управну ствар или наложи органу доношење новог акта или доношење акта када он није ни био донет
в) поништи и измени управни акт

152. Када у управном поступку орган управе мора да, пре одлучивања о управној ствари, реши питање постојања кривичног дела, постојања брака или да утврди родитељство, такво питање (тзв. претходно питање):
а) дужан је да сам реши
б) дужан је да решавање препусти суду
в) може га сам решити за потребе даљег вођења поступка

153. Орган државне управе може затражити да му суд достави списе потребне за вођење управног поступка, а суд:
а) је дужан да их достави
б) је дужан да их достави, ако то не омета вођење судског поступка
в) није дужан да их достави

154. Ако орган државне управе не достави суду исправе којима располаже, а које су потребне за вођење управног спора, то ће бити разлог за:
а) новчано кажњавање руководиоца органа
б) новчано кажњавање овлашћног државног службеника

155. За узајамне односе судова и органа државне управе посебно су важни послови правосудне управе, које обавља:
а) секретар суда
б) министарство надлежно за послове правосуђа

в) Високи савет судства

156. Јавни тужилац има право да улаже правна средства у управном поступку и управном спору ради заштите уставности и законитости:
а) има
б) нема

157. Функција Заштитника грађана је:
а) заштита права грађана
б) контрола рада органа државне управе
в) заштита права грађана и контрола рада органа државне управе, Државног правобранилаштва и ималаца јавних овлашћења

158. Препоруке Заштитника грађана за отклањање утврђених неправилности, орган државне управе је дужан да спроведе и обаести га о спровођењу у року од:
а) 60 дана
б) 30 дана
в) 15 дана

159. У захтеву за приступ информацијама од јавног значаја, тражилац информације је дужан/није дужан да наведе разлог због којег тражи информацију:
а) дужан је, како би орган знао зашто му је информација потребна
б) није дужан, успостављена је претпоставка оправданог интереса

160. Уколико орган државне управе не поступи по захтеву тражиоца информације од јавног значаја у року од 15 дана, тражилац информације може да се обрати:
а) жалбом другостепеном органу државне управе
б) жалбом Поверенику за информације од јавног значаја и заштиту података о личности
в) поновити захтев за увид у информацију

161. Ако одлучи да ускрати давање информације од јавног значаја и о томе обавести тражиоца информације, орган државне управе је дужан да се позове на:
а) неки од законских основа за ограничење права на слободан приступ информацијама од јавног заначаја
б) чињеницу да се о тој ствари води поступак који није окончан
в) претпоставку да би давање информације штетило угледу државних органа

162. Решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности донето поводом жалбе тражиоца информације представља:
а) првостепено решење
б) другостепени и коначни управни акт
в) решење које орган државне управе може да оспорава пред судом

163. Уставни суд врши контролу над радом органу државне управе:
а) контролу установности и законитости управних прописа (правилника, наредаба и упутстава)
б) не врши
в) контрола уставности и законитости управних прописа и поводом уставних жалби

164. Статут аутономне покрајине доноси њена скупштина, уз претходну сагласност:
а) надлежног министарства
б) Народне скупштине
в) Владе

165. Против појединачних аката или радњи органа државне управе којима се онемогућава вршење надлежности аутономне покранијне, орган одређен покрајинским статутом:
а) има право жалбе Управном суду
б) има право жалбе Уставном суду
в) има право жалбе Влади

166. Ако се појединачним актом или радњом државног или покрајинског органа онемогућава вршење надлежности општине и града, орган одређен статутом општине или града има право жалбе:
а) Уставном суду
б) Управном суду
в) Влади

167. Орган државне управе који је одређен да врши надзор над објављањем поверених послова државне управе од стране имаоца јавног овлашћења може / не може да преузме обављање повереног посла под условима одређенин законом:
а) може
б) не може
в) упозориће на то имаоца јавног овлашћења и Владу

168. Када је имаоцима јавних овлашћења поверено да доносе прописе за извршавање закона, ималац јавног овлашћења је дужан да пре објављивања прописа прибави мишљење о уставности и законитости тог прописа, а мишљење се прибавља:
а) Уставног суда
б) Владе
в) надлежног министарства

169. Прописи који доносе имаоци јавних овлашћења, кад им је то поверено, морају да орговарају прописима које донесе органи државне управе у погледу:
а) природе и назива
б) врсте, назива, правног обликовања, ступања на снагу и начина објављивања

170. О жалбама против првостепених решења ималаца јавних овлашћења (решења донетих у вршењу поверених послова државне управе) одлучују:
а) другостепени органи ималаца јавних овлашћења
б) органи државне управе
в) највиши органи покрајине, града и општине

171. Због неизвршења решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности могу се (одговорном лицу у органу државне управе) изрећи:
а) новчане казне
б) дисциплинске мере
в)мера разрешења

172. Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности има контролна овлашћења у области заштите података о личности, а та су овлашћења утврђена законом о:
а) поступању са поадцима о личности
б) Поверенику
в) заштити података о личности

173. Органи државне управе могу покренути поступак за оцену уставности и законитости општих правних аката пред Устваним судом:
а) тачно
б) нетачно

174. Ако сматра да је законом или другим општим актом Републике Србије или општим актом општине и града повређено право на покрајинску аутономију, орган одређен покрајинским статутом:
а) може покренути поступак пред Уставним судом
б) може поднети Уставном суду иницијативу за покретање поступка
в) може тражити заштиту покрајинске аутономије од Народне скупштине

175. Правила о канцеларијском пословању потписана за органе државне управе важе и за имаоце јавних овлашћења када обављају поверене послове државне управе:
а) тачно
б) нетачно